

Mun sydämeni tänne jää

Veikko Samuli

sov. H. Solala

Juha Vainio

1. Mun sy-dä-me-ni tän-ne jää, kun ai-ka on munmen-nä pois. Syys - tuu-li vaan soi
sy-dä-me-ni tän-ne jää, se lä-hel-lä - si ai-na on. Sen ta-voi-tat, jos

1. Mun uuu - uuu - uuu - Syys - tuu-li vaan soi
uuu - uuu - uuu - Sen ta-voi-tat, jos

lau - lu - aan, kuin kai-ken tie - tää vois. Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää
ha - lu - at, vaik maa ois lau - lu - ton. Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää

lau - lu - aan kuin kai-ken tie - tää vois. Mun uuu - - uuu -
ha - lu - at, vaik maa ois lau - lu - ton. Mun uuu - - uuu -

te-rään ku-kan kuih-tu - neen, kun it - se saanvain vii-väh - tää ke-sä - il-taanvii - mei -
ai - na a - suin-pai - kal - leen, vaik it - se saanvain vii-väh - tää ke-sä - il-taanvii - mei -

uuu - - uuu - ke-sä - il-taanvii - mei -
uuu - - uuu - ke-sä - il-taanvii - mei -

seen. Kun men-nyt oon, niin kuu - let vain kuis-keen ran - ta - mai - nin - gin. Jos
seen. Sä ke-väännäät taas ker - ran ja kuu - let lau - lun lin - tu - jen. Jos

seen.
seen.

To Coda 1. 2. 5 *D.S. senza rep al Coda*

us - kot e - nem-män kuin luu - let, sii-nä sua ter - veh - din. Sä
her - kis - tyt ees het-ken ver - ran, siHoin ym - mär - rät sen: 2. Mun

sen: Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää, se lä - hel - lä - si ai - na

Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää, se

on. Sen ta-voi-tat, jos ha - lu - at, vaik maaois lau - lu - ton. Mun

lä - hel - lä - si ai - na on. jos ha - lu - at, vaik maaois lau - lu - ton.

sy - dä - me - ni tän - ne jää ai - na a - suin-pai - kal - leen, vaik

Mun sy - dä - me - ni tän - ne jää ai - na a - suin-pai - kal -

it - se saan vain vii - väh - tää ke - sä - il - taan vii - mei - seen.

leen, vii - väh - tää ke - sä - il - taan vii - mei - seen.